

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

ИЗХ. №

Н-1/2017г.
01.09.2017г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КП-753-03-30
дата 04.09.2017г.

**ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
НА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

На Ваш изх. № КП-753-03-30/24.08.2017г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с писмото Ви под горния номер, приложено, изпращам на Вашето внимание становището относно изпратения ни за съгласуване законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, № 702-01-10, внесен от Министерския съвет на 01.08.2017г.

Приложение: съгласно текста.

С уважение,

ПАВЛИНА ПАНОВА

**ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАКАЗАТЕЛНА
КОЛЕГИЯ**

СТАНОВИЩЕ

на Наказателната колегия на
Върховния касационен съд на Република България

относно: Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, № 702-01-10, внесен от Министерския съвет на 01.08.2017г.

Върховният касационен съд, след като се запозна с проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс и мотивите към него, прие следното:

С предложения законопроект се цели въвеждането на няколко Директиви на ЕС. Това е осъществено от предложителя чрез почти буквалното възпроизвеждане на съответните разпоредби на въвежданите актове. Поради това, като обща критика може да бъде посочено, че механичното пренасяне на формулировките от Директивите в предлаганите разпоредби на НК не е най-удачният правно-технически способ за формулиране на наказателно-правни норми.

Като обща забележка към голяма част от предложените текстове следва да се посочи, че те не могат да бъдат преценени като отговарящи на изискването на чл. 9, ал. 1 от Закона за нормативните актове, а именно: разпоредбите на нормативните актове да се формулират на общоупотребимия български език, кратко, точно и ясно.

Конкретните правни текстове, които според нас биха създали проблеми в практическото приложение на закона са:

§2, чл.108а ал.1

Намираме за неудачно отпадането на обективния признак „в кръга на функциите му“ - „да заплаши или да принуди орган на властта, представител на обществеността или представител на чужда държава или

на международна организация да извърши или пропусне нещо **в кръга на функциите му**“, поради следното: когато горепосочените субекти извършват действия, извън кръга на функциите си или пропускат да извършат нещо, което не е в кръга на техните функции, в тези случаи те не действат в качеството на орган на власт, представител на обществеността и пр., т.е., ако едно лице е заплашено или принудено да извърши нещо, извън функциите му на орган на власт, представител на обществеността и т.н., в тази хипотеза то ще действа като обикновено физическо лице. Очевидно е, че неговите действия или бездействия в качеството на физическо лице, а не в специалното му качество, не биха постигнали и целения от дееца ефект. Международната конвенция за борба срещу финансирането на тероризма, на която се позовават вносителите на законопроекта, обосновавайки нуждата от отпадане на „в кръга на функциите му“, в своя чл.2, б) говори за „всяко действие“, извършено не само по отношение орган на власт, представител на обществеността, а и по отношение на всяко лице.

§2, чл.108а ал.2

Доколкото се предвижда ал.2 да препраща не само към ал.1 на чл.108а от НК, както беше досега, но и към ал.3, 4, 6 и 7, то систематичното място на ал.2 не е там, където е поставена със законопроекта, а би следвало тази разпоредба да е последна.

§14, чл. 260а - чл. 260в

В предлаганите разпоредби се употребява терминът „финансови инструменти“. Вносителят не е предложил дефиниция на този термин в чл. 93 от НК. Липсата на легална дефиниция би могла да създаде проблеми в наказателното правоприлагане. Доколкото не е налице определение на посочения термин ще бъде необходимо магистратите да търсят и прилагат дефиниция, дадена в друг закон – Закон за пазарите на финансови инструменти.